

II.

„Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 29de Oktober 1884.

J Anledning af Hr. Formandens behagelige Skrivelse af 25de April d. A., hvorved hertil overjendtes et til Folkethinget indgivet og af dette til mig henvisst Andragende, hvori 59 Behoere af Høllum-Hindsted Herreders Jurisdiktion anholde om fritagelse for Gjenbetaling af Stempel- og Thinglæsningsafgifter m. m., som de allerede have betalt til den borttrømte Fuldmægtig ved bemeldte Herreders Kontor Sommerfeldt, undlader jeg ikke at meddele, at jeg efter over Andragendet at have indhentet Erklæringer fra Kuratorerne og Sætteskifteforvalteren i Herredsfuldmægtig Sommerfeldts Kontursbo samt fra den konstituerede Herredsfoged i Høllum-Hindsted Herrede og fra Amtmanden over Aalborg Amt under Dags Dato har anmodet Sidstnævnte om at foranledige Andragerne tilkjendegivet, at Justitsministeriet, der forbeholder sig nærmere Resolution med Hensyn til de i de Andragendet vedlagte Bilag Nr. 7 og 16 omhandlede Tilfælde, ikke kan erkjende, at de øvrige Andragerer for de af dem gjorte Indbetalinger til den borttrømte Fuldmægtig Sommerfeldt i dennes Egenstøb af deres private Forretningsfører have noget enten retligt eller i Villighed grundet Krav imod Statskassen, og derfor ikke finder Jøie til at foretage Videre i Anledning af deres Andragende.

S. Kellermann.

Til Folkethingets Formand."

A. Grøner.

Følgende Andragender ere blevne tilstillede Udvalget:

I. Fra 16 Fiskere ved Roskildesjørd i Anledning af Indenrigsministerens Cirkulære af 10de November 1884 om Mafsevidden paa Fisteredstaber. (Indbragt den 12te Januar 1884 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, Holstein.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Fiskere ved Roskildesjørd tillade os herved ærbødigt at indkomme til den høie Rigsdag med nedenstaaende Andragende.

Da Høiesteretsdom af 29de April 1880 statuerede, at de i „Lov om Fiskeriet i Simefjorden af 29de Decbr. 1857“ gjældende Bestemmelser om Mafsevidden ogsaa skulde gjælde for det øvrige danske Eoterritorium, søgte Sjørdens Fiskere her alle Tid efter anden at naa hen til at faa Redstaber, der opfyldte Lovens Fordringer. Det har i den Tid vist sig, at selv om vi begyndte at fiske med lovlige Redstaber, ville Mafserne efter kort Tids Forløb ved Brug af Garnene indsnævres, saa vi ere udsatte for ved Kontrolleringen at faa vore Redstaber erklærede ulovlige. Det den 10de Novbr. 1884 af Indenrigsministeriet udsendte Cirkulære vil saaledes komme til at lægge os fattige Fiskere, der som Familiefædre ere Forsjorgere af mange, beklagelige, store Hindringer i Veien, idet vi, hvis Loven strengt hævdes, saa at sige ville komme til at staa uden Erhverv. Fredning ved Fiskeriet anse vi for gavnlig og nødvendig, og som ovenfor nævnet have vi, siden foransførte Høiesteretsdom er falden, stræbt hen imod en saadan; men forlanges Mafsevidden paa de i Brug værende Garn at skulle holde de i Loven angivne Størrelser, bliver det os umuligt ved det ringe Udbytte, Sjørden giver, at forstaafe vore Familier Opholdet derved. Man vil saaledes kunne forstaa, at vi, der alle ere ubemidlede Fiskere, og kun ved det lidet Udbytte, Sjørdens fiskeriet her i Forveien giver os, se os i Stand til at forstaafe vore Familier og os selv en nøisom Tilværelse, med Uengstelse se det Dieblit i Møde, da Loven efter